

Sygn. akt II Cz 741/17

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Maciej Ejsmont

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi kuratora dłużniczki J. O. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku J. B. w sprawie egzekucyjnej prowadzonej z wniosku wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w W.

na skutek zażalenia dłużniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 28 czerwca 2017r., sygn. akt I Co 1064/17

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że obniżyć koszty egzekucyjne obciążające dłużniczkę, wynikające z postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku J. B. z dnia 29 maja 2017 r. (...), do 19.184,20 zł oraz przyznać kuratorowi dla nieznannej z miejsca pobytu dłużniczki J. T. M. D. wynagrodzenie w kwocie 73,80 zł obejmujące podatek VAT i wypłacić je tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku, a także nakazać uiszczyć wierzycielowi (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 73,80 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kłodzku oddalił skargę kuratora dla nieznannej z miejsca pobytu dłużniczki J. O. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku J. B. w sprawie egzekucyjnej prowadzonej z wniosku wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w W. w postaci postanowienia z dnia 29 maja 2017r. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że postępowanie w sprawie (...) zostało umorzona na wniosek wierzyciela, zatem przy ustalaniu wysokości opłaty stosunkowej będzie miał zastosowanie przepis art. 49 ust 2 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2016r., poz. 1138 ze zm.), zwanej dalej ustawą z dnia 29 sierpnia 1997r. W chwili zakończenia postępowania egzekucyjnego wartość świadczenia pozostałego do wyegzekwowania wyniosła 383.684,14 zł, zatem opłata stosunkowa stanowiąca 5% tej sumy winna opiewać na kwotę 19.184,20 zł i taką też opłatę ustalił Komornik Sądowy. Sąd wskazał również, że w postanowieniu z dnia 29 maja 2017r. Komornik nie obciążył dodatkowo dłużniczki podatkiem VAT, a jedynie rozbił opłatę na kwotę netto i kwotę podatku VAT. Wobec tego, skarga w tym zakresie nie podlegała uwzględnieniu. Zdaniem Sądu brak było również podstaw do nieobciążania dłużniczki pozostałymi kosztami egzekucyjnymi, gdyż zgodnie z art. 770 k.p.c. wydatki winny obciążać dłużnika.

Zażalenie na postanowienie wniósł kurator dłużniczki wnosząc o jego zmianę poprzez zmianę postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku J. B. w sprawie (...) z dnia 29 maja 2017r. i obniżenie kosztów egzekucyjnych obciążających ją do wysokości 19.184,20 zł.

Sąd Okręgowy zważył:

zażalenie jest zasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że skarżąca w złożonym zażaleniu nie kwestionuje obciążenia jej obowiązkiem uiszczenia opłaty stosunkowej w wysokości 19.184,20 zł. Nie kwestionuje w tym zakresie postanowienia Komornika ani co do zasady ani co do wysokości. Wystarczy zatem wskazać, że rozstrzygnięcie Komornika w tej części jest trafne. W oparciu o art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. niewadliwie ustalił organ egzekucyjny, że opłata ta wynieść winna 5 % z pozostałej do wyegzekwowania kwoty 383.684,14 zł, to jest 19.184,20 zł.

Kwestią sporną było natomiast, czy dłużniczka winna ponosić inne koszty egzekucji, w tym wydatki poniesione przez komornika.

W postępowaniu egzekucyjnym, odmiennie niż w postępowaniu rozpoznawczym, obowiązuje zasada odpowiedzialności dłużnika za koszty egzekucji niezależnie od wyniku tego postępowania. Stosownie do art. 770 k.p.c. dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Jeden z wyjątków od tej zasady statuuje art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Stanowi on, że w przypadku gdy postępowanie egzekucyjne okaże się w całości lub w części bezskuteczne, wydatki poniesione przez komornika, które nie zostały pokryte z wyegzekwowanej części świadczenia, obciążają wierzyciela.

Na gruncie niniejszej sprawy podkreślić należy, że prowadzone przez Komornika postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do wyegzekwowania od dłużniczki jakichkolwiek kwot. W szczególności bezskuteczne okazało się postępowanie egzekucyjne z nieruchomości stanowiących własność dłużniczki. Czynności organów egzekucyjnych nie doprowadziły do wyegzekwowania od dłużniczki jakichkolwiek kwot pieniężnych. Tymczasem, komornik poniósł wydatki wskazane enumeratywnie w treści postanowienia z dnia 29 maja 2017 r. Koszty te nie znalazły – jak już wskazano – pokrycia w wyegzekwowanych od dłużniczki środkach, a zatem postępowanie egzekucyjne uznać należy za bezskuteczne. W konsekwencji, z mocy art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r., wydatki poniesione przez komornika obciążają wierzyciela, a nie dłużnika. Niczego w tym zakresie nie zmienia fakt, że postępowanie egzekucyjne w sprawie (...) zostało umorzone na skutek wniosku wierzyciela. Przesłanką zastosowania art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. nie jest bowiem umorzenie postępowania na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c., lecz sam fakt bezskuteczności postępowania egzekucyjnego w chwili wydawania postanowienia o ustaleniu kosztów tegoż postępowania. Nie uszło przy tym uwadze Sądu Okręgowego, że przyczyną złożenia wniosku wierzyciela o umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 2860/15 był uprzedni przelew wierzytelności objętej tytułem wykonawczym, stanowiącym podstawę egzekucji, przez wierzyciela egzekwującego na rzecz innego podmiotu, nie będącego bankiem. Ma to o tyle istotne znaczenie, że tytułem wykonawczym był w niniejszej sprawie bankowy tytuł egzekucyjny. Nabywca wierzytelności - jako „nie bank” – nie będzie mógł zatem prowadzić postępowania egzekucyjnego w oparciu o ten sam tytuł wykonawczy, co dodatkowo wzmacnia pogląd o bezskuteczności postępowania egzekucyjnego w analizowanej sprawie.

Odnosząc się jeszcze do stanowiska Sądu Rejonowego, wskazać należy, że w dla oceny prawidłowości zaskarżonego postanowienia nie miała decydującego znaczenia celowość wydatków poniesionych w toku egzekucji, gdyż tej nikt nie kwestionował, a jedynie brak skuteczności postępowania egzekucyjnego.

O wynagrodzeniu kuratora za postępowanie przed sądem I instancji orzeczono na podstawie § 1 pkt 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez z kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1476) w zw. z § 11 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat

za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity - Dz. U. z 2013. 461 ze zm.)

(...)